

for ulovlig Jagts Udøvelse i det Hele, og særlig Straf for at dræbe visse Arter af vilde Dyr. Men blandt de Arter, som omtales i § 27, er der ingen, som berøres ved det foreliggende Lovforslag, navnlig ikke ved den Passus, her er Spørgsmaal om, undtagen Maarer, Ildere og Bildgæs, hvilke der eksisterer en Mulighed for at skyde, de førstnævnte af 5 Rbd. og de sidstnævnte af 10 Rbd. Men med Hensyn til Bildgæs er jo den ærede Minoritet enig i, at der bør være Tilladelse til at skyde dem; derom eksisterer altsaa ikke nogen Meningsforskiel; det er altsaa kun med Hensyn til Maarer og Ildere, som der hidtil har været en Straf af 5 Rbd. for at skyde, hvorimod det har været tilladt at fange og paa anden Maade at dræbe dem, og det er den væsentligste Forandring i Forslaget, saaledes som det foreligger fra det andet Thing. Nu siger man vel, ja, men der er mange andre Maader at dræbe disse Dyr paa end ved Skydevaaben; men jeg maa tillade mig at troe, at det ikke forholder sig saaledes. Der ere nogle Fugle, som nævnes i § 12, navnlig Heirer og Kaa-ger, der især ere meget skadelige for Fisserierne, som vedkommende Lodseiere, der lide Skade paa deres Fisserier og Skove, hvor disse Fugle udbrede sig og sætte sig fast, ikke have seet noget andet Middel til at faae udryddede, end at gjøre en almindelig Jagt efter disse Fugle og indbyde samtlige Beboere i Egnen til at skyde dem, Noget, som der ellers efter Jagtforordningen vilde være tilladt. Dette synes at tyde paa, at Anvendelsen af Skydevaaben er det Eneeste, som kan hjælpe mod de Dyr, som her nærmest er Spørgsmaal om. Jeg troer derfor, at, naar man ikke nærer en overdreven Frygt for at Misbrug ikke skulle kunne forebygges efter den Lovbestemmelse her er Spørgsmaal om, bør man holde sig til de bestaaende Lovbestemmelser, saaledes som de foreligge, og i Jagtforholdene drage en bestemt Afskillelse mellem saadanne Dyr, som kun den Jagtberettigede maa skyde, fordi der er noget Kært ved erholde dem idet de kunne spises, og saadanne Dyr, som ikke forskaffe denne Fornøielse. Hine Dyr ere Jagtens egentlige Gjenstand, der væsentlig omhandles i § 27, og af dem berøres ingen i Lovudkastet undtagen Maarer og Il-

dere, som vel ikke kunne spises men som skydes egentlig kun for Skindets Skyld og ikke for Nydelsens. De andre Dyr, som komme ind under § 12, ere efter det nuværende Jagtlovgivningsystem undtagne, idet de efter den almindelige Jagtlovgivning betragtes som skadelige Dyr. Jeg kan derfor ikke see, at det skulde være farligt at tillade Udryddelsen af disse skadelige Dyr ved Skydevaaben, naar det dog er tilladt at udrydde dem paa anden Maade. At der kan være Spørgsmaal om den Udvidelse, som denne Klasse af skadelige Dyr har faaet ved Lovudkastet, navnlig om det ikke er betænkeligt at henregne Spurve derunder, det vil jeg ikke kanke bestride; men det kan paa den anden Side heller ikke nægtes og er ogsaa af den sidste ærede Taler indrømmet, at Spurve ere de, der anrette den allermeeste Skade, og det er af Andre anført, — ikke blot her, men ogsaa andetsteds, — at den Skade, som Spurve kunne anrette paa Afgrøden, kan være overmaade betydelig. Var det ikke Tilfældet burde man vist paa ingen Maade tage Spurvene med; men naar Spurvene virkelig ere saa skadelige Dyr, synes der at være temmelig vigtige Grunde for at tage dem med. Foraaavidt den sidste ærede Taler har sagt, at man med Held og Nytte kan anvende andre Midler til Spurvenes Udryddelse, da troer jeg virkelig, at han meget vilde forbinde sig Almeenheden ved at gjøre disse Midler bekjendte (Munterhed); thi der har idetmindste ofte henvendt sig Jordbrugere til Ministeriet og klaget over den Udelæggelse, de lide af Spurve, saa at det vist vilde være nyttigt, om disse Midler bleve bekjendte.

Stampe: Det har naturligviis ikke kunnet være min høitærede Nabo og mig selv Andet end overmaade behageligt, at de ærede Medlemmer af Landsstinget, som paa en Maade have udtalt sig — eller hvis Henstigt det efter min Formening har været at udtale sig imod det Uendringforslag, som jeg tilligemed min høitærede Nabo have tilladt os at stille, i Grunden have udtalt sig for det. Saaledes har en æret Landsstingsmand fra Helsingør (Kirck) gjentagende inhæveret den Grund, som vi have tilladt os at anføre, som en god Grund for Uendringforslaget, og denne Grund har